

Corydoras zygatus - Kantáros páncélosharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Eigenmann & Allen, 1942
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	7 cm
C°:	22-25
pH°:	6-7
Nk°:	2-15
HELYIGÉNY:	80 liter
VISELKEDÉS:	békés, csapatos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-8 év
TERM.VÉD.:	nem fenyegetett

Corydoras zygatus
Kantáros páncélosharcsa
(Eigenmann & Allen, 1942)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Corydoras zygatus – Kantáros páncélosharcsa elterjedési területe (Map)

Dél-Amerika: Peru, Kolumbia és Ecuador. Az Amazonas és Napo - medencékben fordul elő, azon belül is Peruban (Loreto tartományban) a Rio Huallaga, Rio Santiago folyókban, Ecuador (Pastaza tartományában) pedig a Rio Bobonaza alsó folyásvidékén és a Rio Pindoban. Inkább kisebb patakok, folyócskák, mintsem fő folyamok lakója.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A Corydorasok között nagyobbra nővőnek számít a maga akár 7 cm-es kifejlett kori méretével. Feje

klasszikus páncélosharcsa-jelleget mutat, nincs se megnyúlt arcorra, se túlon túl lekerekített profilja. Úszói színtelenek, mellúszójának első sugara tüskévé módosult, mint valamennyi rokonánál (ennek hámjában méregmirigyek is vannak). Testének alapszíne szürkés-piszkosfehér, a fiatalabb példányok világosabbak, az idősebbek jobban beszürkülnek. A csontpajzsokon néhány kisebb, halványabb, függőleges irányultságú vonal is megfigyelhető. Halántékán aranyszínű foltot visel. Névadó jellegzetessége a sötét kékeszöld csík, mely végighúzódik hátán, s ez egyenesen ér véget a farkúszó kezdeténél (ez jellegzetes bélyeg).

Nagyon könnyű összetéveszteni a rozsdacsíkú páncélosharcsával (*Corydoras rabauti*), mely szinte megszólalásig azonos megjelenésű. Támpontot adhat, hogy a kifejlett *C. rabauti* maximum 5-5,5 cm-re nőnek meg, és tömzsibb, vaskosabb alkatúak, míg a *C. zygatusok* nyúlánkábbak. Az úszók ugyancsak színtelenek, a halántékfolt is gyakran látszik a rabautikon is. Ami árulkodó jel lehet, hogy a *C. rabauti* háti csíkja az esetek többségében egy kis kanyar vesz, és a farkúszó alsó tövéig fut le, esetleg nagyon kis kiterjedésben a farkúszóra is ráhúzódhat. A biztos megkülönböztetést azonban az ivadékok megfigyelése jelenti: a *C. rabauti* ivadécai kimondottan színesek: fejük és hátúszójuk narancsos, testük közepe zöldesfekete, hátsó része színtelen; ezzel szemben a kantáros páncélosharcsák ivadécai piszkosfehérek.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Békés és könnyen tartható páncélosharcsák, nem kell túl nagy gyakorlat az eredményes tartásukhoz. Viszonylag aktív, mozgékony fajnak számít, mely napközben is sokat kutat eleség után, de szívesen gyűlnek össze csoportosan pihenni levelek alatt, gyökerek árnyékában. Mindig csapatban tartanak, legalább 6 példányukat. Mivel viszonylag természetesre nőnek, 80 liternél kisebb akváriumba nem ajánlom őket. Társas medencébe is kerülhetnek bármilyen olyan – igényeiben hasonló – faj mellé, mely nem bántja őket, a kisebb halakkal teljesen békés. Robosztussága okán kisebb, nem túl támadékony sügérekkel is együtt tartható, de pontylazacokkal, törpesügérekkel, razbórákkal vagy akár gurámikkal is jó társaságot alkot.

Az akvárium talaja apró szemű, finom homok legyen, mert az élesebb, durvább szemcsék lekoptatják érzékeny bajuszszálait, amit nem viselnek túl jól. A gyöngykvacs sem felel meg tartásukra. Színeiket kiemelhetjük és biztonságérzetüket fokozhatjuk, ha sötét színű talajt választunk számukra. Hagyjunk némi szabad felületet, ahol turkálhatják a talajt. Bátran szórjunk faleveleket akváriumukba, szívesen kutatnak közöttük, és biztonságérzetüket ez is tovább növeli, illetve még a vízminőségre is jótékony hatással van. A víz legyen lehetőleg kissé lágy, és enyhén savas. A túlzott savanyítást sem kedveli, 6-6,5 pH ideális, de egyébként semleges kémhatású csapvízben is hibátlanul gondozhatóak. Betegségekre nem fogékony. A túlfűtött akváriumokat nem kedveli, 23-24 °C már elég neki. Az ívás kiváltásához bátran levihetjük a hőmérsékletet 16-17 °C-ig is akár!

Kedvence az élő tubifex, de jól táplálható szúnyoglárvaival, artémiával, televényféreggel is. Utóbbit ne kapja napi szinten, mert hamar elhízik tőle, ami a későbbi sikeres tenyésztést hátráltathatja. Elfogadja a legtöbb száraz eledelt is, például a harcsák számára készülő tablettás tápokot, vagy a talajra süllyedő lemezes, granulált díszhal-eledeleket. Mindazonáltal a legjobb tubifexel táplálni a harcsákat. Társas medencében is ügyeljünk arra, hogy megfelelő minőségű és mennyiségű élelem jusson nekik, ne csak maradék-eltakarító gyanánt tartsunk páncélosharcsát!

Szaporítása hasonló a többi páncélosharcsához, az ivarokat a nőtények nagyobb mérete, testesebb volta alapján tudjuk megállapítani. Egy nőtény – két hím arányban válasszuk külön a tenyészhalakat egy számukra előkészített szaporító medencébe. Ennek aljára vékony rétegben terítsünk homokot, legyen a víz lágy, és enyhén savas. Betehetünk pár marék finom levelű vízinövényt is, de ez nem szükségszerű feltétlenül. A szűrés szivacsűrővel történjék. Az ívást hideg vizes vízcserékkel tudjuk kiváltani, napi szinten a víz kétharmadát cseréljük akár 15-17 °C-os hideg vízzel, mindaddig, míg le nem ikráznak az állatok. Ezzel az esős évszakot igyekszünk modellezni, ami meghozhatja az állatok szaporodási kedvét. Természetesen ennek előfeltétele a minőségi táplálás. Az ikrákat az üvegre ragasztják. Termékeny halak, egy nőténytől nem ritka a 4-500 db ikra sem! A kelési idő hozzávetőlegesen 4 nap (függ a hőmérséklettől is), és további néhány nap szükséges az elúszásig, amikor is az ivadékok elkezdnek önállóan táplálkozni. A keltetés idejére a szülőket már távolítsuk el, a vízhez adjunk néhány csepp penészedést gátló vegyszert vagy égetoboz-kivonatot. Indítóeleségnek a frissen kelt artémia naupliák felelnek meg leginkább, de kaphatnak banánférget, walterférget is. Később áttérhetünk a vágott tubifexre. Aránylag jó tempóban nevelhetőek, ha tágas hely, bőséges táplálék és rendszeres vízcserék biztosítottak.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: .

Eng: Black band catfish.

Egyéb köznevei: Seepiamonninen, Zügelpanzerwels.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Harcsafélék](#)

KULCSSZAVAK:

[Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#), [Eigenmann](#), [1942](#), [Harcsafélék](#), [Callichthyidae](#), [Corydoras zygatus](#), [Kantáros páncélosharcsa](#)

JELLEMZŐK:

[Amerika](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [átlátszó vízi](#), [közepesen áramló vízi](#), [lassan mozgó vízi](#), [közepesen aktív mozgású](#), [mindenevő](#), [átlagos növényzetigényű](#), [lassú mozgású](#), [barna vízi](#), [békés rajhal](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [fekete vízi](#), [Andok orsz.](#), [Peru](#), [Ecuad.-Kol.](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [alsó szint](#), [igenlággyvízi \(0-5°Nk\)](#), [lággyvízi \(5-10 Nk°\)](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [közepesméretű akvárium \(50-100 literig\)](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish** Pasaréti Gyula, Pethő Pál Zoltán, Illyés Csaba: **Akvarisztika**

https://www.planetcatfish.com/common/species.php?task=&species_id=511 <https://www.l-welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/951>

http://www.scotcat.com/callichthyidae/c_zygatus.htm <https://www.seriouslyfish.com/species/corydoras-zygatus/>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2008-06-03 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2020-04-16 13:14:44

Katalógus ID: 4142

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-zygatus.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva